

мание отъ Негово Величество. Слѣдъ това захвана се молебствие за падналитѣ на бойното поле въ послѣдното сражение. При многолѣтието, околноститѣ на Плѣвенъ пакъ се огласиха съ грѣмъ отъ топове, но тоя пжтъ безъ фучене на гранати: въ честь на побѣдата се даде салютъ отъ сто и единъ топовни гърмежи. Слѣдъ това Императорътъ, на чело на грамадна свита, възсѣдналъ на конь, тръгна за Плѣвенъ, заедно съ Великия Князь главнокомандущъ и Князь Карола ромънски. На пжтя срѣщнаха нѣколко батальона, които не бѣха успѣли да стигнатъ на мѣстото на молебствието, по причина, че бѣха далеко тѣхнитѣ бивуаци; Негово Величество спрѣ всѣки отъ тѣхъ и ги удостои съ милостиви думи.

Тоя пжтъ градътъ се показва много по-оживенъ. На балконитѣ се виждаха цвѣтни драпировки, а улицитѣ бѣха пълни съ градски жители българи, които хвърляха прѣдъ Царя миртови клони. При вратитѣ на църквата чакаше мѣстното духовенство въ бѣдно облѣчение, съ кръстове, свѣщи и хоругви. Всичката църковна утваръ, която се намираше въ ржцѣтѣ на духовнитѣ лица, бѣше украсена съ миртове. Царьтъ цѣлуна кръста и биде поръсенъ съ света вода, и привѣтствуванъ отъ най-стария протоиерей. Надъ черквата се чуваха тжпитѣ удари на клепалото, което замѣства тукъ камбаната. На сжщитѣ улици край кжщитѣ бѣха наредени плѣнницитѣ, излѣзли да погледатъ руски Царь; тѣ го привѣтсвуаха по источному съ поклонъ*). Царьтъ спрѣ въ отпорано отредения домъ на Ив.

*) Темене.